

Glossolepis incisus - Lazacvörös szivárványhal

ELSŐ LEÍRÓJA:	Weber, 1907
CSALÁD:	Melanotaeniidae
MÉRET:	15 cm
C°:	23-29
pH°:	7-8
Nk°:	15-25
HELYIGÉNY:	250 liter
VISELKEDÉS:	békés, csapathal
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	középső-felső szint
ÉLETTARTAM:	5-7 év
TERM.VÉD.:	sebezhető

Glossolepis incisus

Lazacvörös szivárványhal
(Weber, 1907)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Glossolepis incisus – Lazacvörös szivárványhal elterjedési területe
(Distribution map)

Kizárólag Pápua Új – Guinea szigetén honos, a Sentani-tó endemikus hala (a Sentani-tóba torkolló folyókban még előfordulhat). A tiszta vízű tó kb. 30 km hosszú és 2-5 km széles a különböző szakaszokon.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A kalászhalk csoportnévhez méltóan testalkata is egy gabonaszemre emlékeztet. Ívelt, magas háttal rendelkezik, ehhez viszonylag nagy, mély has társul. Fejük kiugróan hegyes, kicsi, fejtetője lapos.

Akárcsak rokonságának többi tagja, ő is két hátúszóval rendelkezik, melyek közül a második a hosszabb. Színezete egyöntetűen vörös, mellúszóit leszámítva valamennyi úszója egyaránt. Az ivarak megkülönböztetése rendkívül egyszerű a dikromatizmusnak köszönhetően, hiszen a nőstények ezüstsínűek maradnak (esetleg rendkívül halvány pirosas árnyalat látszhat néhány pikkelyükön). A hím példányok is csak sokára színesednek ki, addig a nőstények ezüstös színét mutatják.

Megtévesztésig hasonlít a *Glossolepis pseudoincisus*-ra, mely szintén egyöntetűen bíborvörös tagja a nemzetségnek. Megkülönböztetésükre szolgál, hogy a *G. pseudoincisus* általában erősebb, élénkebb piros színű, kifejtetten több centiméterrel is kisebb marad. Emellett pikkelyeik is kisebbek, elrendeződésük kis mértékben eltér. Egy fokkal biztosabb lehetőséget ad a nőstény egyedek színezetének megvizsgálása a fajnál, mivel azok nem egyöntetűen ezüstösek, hanem – bár halványan – sárga és piros cikk-cakk mintájú csíkokat is felfedezhetünk rajtuk.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Viszonylag könnyen tartható szivárványhal-faj, így ha még nincs kellő tapasztalatunk a család fajaival, akkor a lazacvörös szivárványhal az egyik legalkalmasabb az elsők közé. Rajhal, legalább 6-8 példányát tartsuk együtt. Mindenképp szükségünk lesz egy tágas medencére, ugyanis mozgékony, aktív halak. Ha belegondolunk, hogy egy 8 példányból álló, közel 15 cm-es egyedeket számláló kalászhalcsoport mekkora mozgásteret igényel, bizony könnyen belátható, hogy egy 220-250 literes medence legalább szükségeltetik. Ha több, különböző szivárványhal-csapatot is szeretnénk tartani, bátran válasszunk akár még nagyobb akváriumot is!

A savas vizet nem kedveli, igyekezzünk semleges közelében tartani a víz kémhatását (a természetben is inkább kisebb ingadozások jellemzőek, 6-os pH alá ne menjünk). Kemény vízben tartandó hal, éppen ezért a legtöbb vezetékes ivóvíz tökéletes számára, legfeljebb a klórtalanításról kell gondoskodni, egyéb előkezelést nem igényel. Pontosan keményvíz-igénye és robosztus termete teszi lehetővé, hogy akár afrikai sügerek társhala is legyen. Bár ez közel s távol sem biotóp tartásmód, s sokan ódzkodnak is ettől, de emellett ez egy különleges társítási lehetőség is kínál (életmódjukban némileg amúgy is emlékeztetnek a Tanganyika-tavi lazacsügérekre). Békés természete egyébként lehetővé teszi a vegyes társas medencékben való elhelyezését is, arra azonban ügyeljünk, hogy ne kerüljenek olyan nyugalmat igénylő, lassú halak mellé, melyeket zavarhat a szivárványhalak aktív, csapatos mozgása. Ha biotóp akváriumot kívánunk berendezni, akkor a szintén a Sentani-tóban endemikus *Chilatherina sentaniensis* nevű szivárványhal kitűnő társa lehet. Medencéjét nyugodtan növényesítsük, egyrészt mivel nem bántja őket, másrészt pedig lelőhelyén is elsősorban az ágakkal, gyökerekkel és vízi vegetációval dúsabban benőtt, partközeli vizeket keresi. Erős filtrálást kíván akváriuma, 2-3 hetente cseréljük részlegesen akváriumuk vizét, megelőzendő a nitrát, nitrit és más bomlástermékek túlzott felszaporodását.

A legtöbb eleséget mohón fogyasztja, jó minőségű lemezes eleségekkel táplálható. Adjunk nekik

rendszeresen szűnyoglárvát, artémiát, grindált, röpképtelen muslicákat is, melyeket előszeretettel vadásznak le. A sikeres szaporodás fontos előfeltétele a jó minőségű táplálás!

Az ivarok könnyen megkülönböztethetők a markáns ivari dikromatizmus alapján. Érdekes kis csoportban ívatni: 1 hímre 4-5 nőtény példányt számítva. Ennyi halnak legalább 50-60 liter vízre van szüksége! Mivel nem egyszerre rakják le ikráikat, hanem napokon keresztül zajlik az ívás, ezért gondoskodni kell a szűrésről, levegőztetésről, sőt, az akvárium fűtéséről is, érdemes kb. 27-28 C-ra melegíteni a vizet. Mindig a legélénkebb színű hímeket válasszuk ikráztatáshoz! Ha gondozásukhoz nem is, tenyésztésükhöz sózzuk meg a vizet, literenként kb. 1,5 gramm konyhasót oldhatunk az akváriumba. Használjunk ikráztató rácsot, ami megvédi a több száz ikrát a szülők falánkságától. Kb. egy hétig tart a kelési idő, legkésőbb ilyenkor el kell távolítani a kifejlett halakat. A sós víz, azon kívül, hogy stimulálja a tenyészállatokat, segít a gombásodás elleni küzdelemben is. Az ivadékok frissen kelt sórakkal indíthatóak. A kishalak érzékenyebben reagálnak a savanyú vízre, mint a szülők. Lassan fejlődnek, a hímek több, mint fél éves korban (gyakran 6-7 hónaposan) kezdenek csak el színesedni!

Lelőhelyén sajnos már sérülékeny besorolást kapott az IUCN-től. Ez többek között a tó környékén növekvő emberi jelenlétnek, és az ebből fakadó vízszennyezésnek köszönhető. Emellett számottevő szerepet játszanak még a betelepített biotópidegen halak is, mint például a tilápia, békaharcsa vagy a ponty. Európába 1973-ban jutott el először, mely társai mellett köszönhető A. Wernernek is, akiről az *Iriatherina werneri*-t (ostoros szivárványhal), e csodás kistermetű szivárványhalat is elnevezték.

A lazacvörös szivárványhal 2014-ben az Év díszhala választás nyertese volt, a faj jellemzőiről, gondozásáról bővebben olvashatnak az alábbi, a programban megjelent 4 cikkben.

[[I. Rendszertan, faji hovatartozás, kinézet](#)]

[[II. Élőhely, biotópitás, társítási lehetőségek](#)]

[[III. Tartás, gondozás](#)]

[[IV. Tenyésztés, természetvédelmi helyzet](#)]

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn:-.

Eng: Red rainbow, Salmon-red Rainbow Fish, Red rainbow.

Egyéb köznevei: Lachsroter Regenbogenfisch, Kammschuppen – Regenbogenfisch, Harisoomuskala, Punane harisoomuskala, Purppurasateenkaarikala.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Kalászhalak](#)

KULCSSZAVAK:

[Lazacvörös kalászhál](#), [Melanotaenidae](#), [Akváriumi halak](#), [1907](#), [akvarisztika](#), [Weber](#), [Pápua Új-Guinea](#), [Új Guinea](#), [Kalászhalak](#), [Glossolepis incisus](#)

JELLEMZŐK:

[közepesen keményvízi \(10-15°Nk\)](#), [nagy méretű 10-20 cm](#), [keményvízi \(15-20 Nk°\)](#), [állóvízi](#), [Új-Guinea](#), [nagyon aktív mozgású](#), [nagy \(több 200 liternél\)](#), [átlátszó vízi](#), [békés rajhal](#), [féllúgos \(7.5-8 pH\)](#), [közepesen áramló vízi](#), [hosszú életű 6 év fölött](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [lassan mozgó vízi](#), [nagyon keményvízi \(20-30°Nk\)](#), [mindenevő](#), [Ausztrália](#), [felső szint](#), [Észak-Ausztrália](#), [átlagos élethossza 3-6 év](#), [közepes hőigényű \(20-25°C\)](#), [átlagos növényzetigényű](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- [Pasaréti Gyula: Akvarista műhelytitkok 2](#)
- Adrian R. Tappin: **Rainbowfishes**
- <http://rainbowfish.angfaqlld.org.au/Incisus.htm>
- <http://www.iucnredlist.org/details/9268/0>

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2009-09-14 09:01:17

Legutolsó frissítés: 2018-08-28 18:04:41

Katalógus ID: 4277

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/kalaszhalak/glossolepis-incisus.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva